

mallumo estis super la profundaĵo, kaj la animo de Dio sin portis super la akvo. Kaj Dio diris: estu lumo; kaj farigis lumo. Kaj Dio vidis la lumon ke ĝi estas bona, kaj nomis Dio la lumon tago, kaj la mallumon Li nomis nokto. Kaj estis vespero, kaj estis mateno, — unu tago. Kaj Dio diris: estu firmaĵo inter la akvo, kaj ĝi apartigu akvon de akvo. Kaj Dio kreis la firmaĵon kaj apartigis la akvon kiu estas sub la firmaĵo, de la akvo kiu estas super la firmaĵo; kaj farigis tiel. Kaj Dio nomis la firmaĵon ĉielo. Kaj estis vespero, kaj estis mateno — la dua tago. Kaj Dio diris: kolektu sin la akvo de sub la ĉielo unu lokon, kaj montru sin sekajo; kaj farigis tiel. Kaj Dio nomis la sekajojn tero, kaj la kolektojn de la akvo Li nomis maroj.

L e t e r o .

Kara amiko!

Mi prezentas al mi kian vizagon vi faros post la ricevo de mia letero. Vi rigardos la subskribon kaj ekkrios: „ĉu li perdis la saĝon? Je kia lingvo li skribis? Kion signifas la folieto, kiun li aldonis al sia letero?” Trankviligu, mia kara! Mia saĝo, kiel mi almenaŭ kredas, estas tute en ordo.

Mi legis antaŭ kelkaj tagoj libreton sub la nomo „Lingvo internacia”. La aŭtoro kredigas, ke per tiu lingvo oni povas esti komprenata de la tuta mondo, se eĉ la adresito ne sole ne scias la lingvon, sed eĉ ankaŭ ne aŭdis pri ĝi; oni devas